ఆ రోజు శోభనం!

బుచ్చిబాబుకి ఒకవైపు ఆత్రంగాను, మరోవైపు ఆందోళనగాను ఉంది. శోభనపు పెళ్ళికొడుక్కి ఆతృత, ఆందోళన ఉండటంలో ఆశ్చర్యం లేదు. తొలిరాత్రి మధురానుభవాలను గురించి కుతూహలంతో కూడిన ఆత్రం, జీవితంలో తొలిరాత్రి 'సక్సెస్' కాగలనా లేదా అన్న ఆందోళన ఉండటం ఏ శోభనపు పెళ్ళికొడుక్కైనా సహజం. అందునా, ఆడపిల్లలంటే ఆమడదూరం పరుగెత్తే బుచ్చిబాబులాంటి వారి సంగతి ఇక చెప్పనక్కరలేదు.

[illegible] ఫ్రెండ్స్ పెళ్ళి [illegible] అంతటితో [illegible] "తొలిరాత్రి [illegible] ఎలా?" "తొలిరాత్రి [illegible] ఎలా?" వంటి పుస్తకాలు పెళ్ళి [illegible] అయితే, అవేవీ బుచ్చి బాబు [illegible] బుచ్చిబాబు ఆందోళ[illegible]

తొలిరాత్రి [illegible] ఎలా గడపాలన్నదాన్ని గురించి [illegible] లేదు. అది తర్వాతి సంగతి. అంతకు [illegible] ప్రమాదం ఒకటి ముంచుకువచ్చే [illegible]

[illegible]ంతవరకు, ఎంతగా అమ్మాయిలకు [illegible] వచ్చినా, తొలిరాత్రి గ్రాండ్‌గా [illegible] అయి శోభనపు గది నుంచి బోరవిరచుకొని బయటపడగలడేమో కాని, ఇపుడీ ముంచుకొస్తున్న ప్రమాదం నుంచి తన్ను తాను రక్షించుకొని బయటపడటం బుచ్చిబాబు వల్లకాదు.

ఆ సంగతి అతడికీ తెలుసు. అందుకే అతడు శోభనపు గదిలో ప్రవేశించిన దగ్గర నుంచి మంచంమీద కూర్చోకుండా కాలునిలవకుండా గదంతా తిరుగుతున్నాడు కాలుగాలిన పిల్లిలా.

ఆ గదిని, ముఖ్యంగా ఆ గదిలోని పందిరి మంచాన్ని అలంకరించిన తీరు, పూల సౌరభం ముఖ్యంగా మల్లె పూల సౌరభం, ఇంటిమేట్ సెంట్ పరిమళం, అగరువత్తుల సువాసన, టేప్ రికార్డర్‌లో నుంచి మంద్రంగా వినవస్తున్న సంగీతం.. మత్తు గొలిపి జీవిత సహచరి కోసం ఎదురుచూసేటట్లు చేయటానికి బదులు భీతిగొలిపి వాటికి దూరంగా పారిపోయేటట్లు చేస్తున్నాయి బుచ్చిబాబును. అందుకనే మంచానికటువైపు కిటికీ దగ్గర చేరి చీకటిలోకి చూస్తూ నిలుచున్నాడు, కింకర్తవ్యమనుకుంటూ.

ఇంతకూ, అతన్నింతగా కలవరపెడుతున్న సమస్య అతడి అలవాటు. బుచ్చిబాబుకు రోజూ రాత్రి ఎనిమిది గంటల దాటిన తర్వాత మేలుకొని ఉండటం అతనికి ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ సాధ్యం కాదు. రాత్రులు త్వరగా నిద్రపోవటం తెల్లవారుజామునే లేవటం చిన్ననాటి నుంచి అతని అలవాటు.

ఈ అలవాటతనికి అతని బామ్మ హనుమాయమ్మగారి నుంచి సంక్రమించింది. రాత్రి ఎనిమిది గంటల కల్లా నిద్రపోవటం మళ్ళీ తెల్లవారుజామున కోడికూయకముందే లేవటం కాపురానికి వచ్చిన నాటి నుంచి ఆవిడకు అలవాటు. చిన్నప్పటి నుంచి ఆవిడ దగ్గర పడుకునే అలవాటు కారణంగా బుచ్చిబాబుకు కూడా ఆవిడ అలవాటే వచ్చింది.

బామ్మతో పాటు పడుకోవటం మళ్ళీ బామ్మతో లేవటం ఆవిడ కొంగుపట్టుకొని తిరగటం అలవాటయింది బుచ్చిబాబుకు. తెల్లవారు జామునే లేవటం అనే అలవాటు ఆ తర్వాత బుచ్చిబాబుకు చాలా ఉపయోగించింది చదువు విషయంలో. అందుకే బామ్మంటే అతనికి

ఒక తండ్రి కొడుకుతో ఇలా చెపుతున్నాడు... "చూడు బాబూ! ఈనాటి ప్రపంచంలో మనం ప్రాతకాలంటే ఎక్కువగా మాట్లాడకూడదు. అంటే అధిక ప్రసంగం కూడదన్నమాట. మనం ఎంత తక్కువగా మాట్లాడితే అంత మంచిది. అంటే మెటీరియలిస్టిక్ మెంటాలిటీ అలవర్చుకోవాలన్న మాట. అనగా మనకు తెలిసిన విషయం గురించైనా మనం ఎక్కువగా మాట్లాడకుండా అవతలి మనిషిని మాట్లాడనివ్వాలి... ఒకవేళ తప్పనిసరిగా మాట్లాడవలసి వస్తే మన మాటలు సాగదీయకుండా... ఎదుటి వాళ్లకు బోరు కొట్టకుండా, సారాంశం సూటిగా అర్థమయ్యేటట్లు క్లుప్తంగా మాట్లాడి బోధపర్చాలన్నమాట... ఇందులో ఇంకో గమ్మత్తేమిటంటే...

-కంకిపాటి ప్రభాకరరావు [వేటపాలెం]

ఎంతో అభిమానం. ఆ విధంగా రోజూ రాత్రి ఎనిమిది గంటలకల్లా నిద్రపోవటమన్నది దాదాపు 20 సంవత్సరాల నుంచి అవిఘ్నంగా, అవిచ్ఛిన్నంగా కొనసాగుతూ వస్తోన్న అలవాటన్న మాట, అతని బామ్మ పుణ్యమా అని!

రాత్రి భోజనం అయిన తర్వాత అతనికి కనులు మూతలుపడిపోతాయి. ఇక మంచాన్ని "చూసేసరికి" నిద్రముంచుకు వచ్చేస్తుంది. ఒకసారి ఆ మంచం మీద పడ్డాడా ఇక అతనిని లేపటం ఎవరితరమూ కాదు. నిద్రమధ్యలో కుంభకర్ణుడిని లేపడమైనా సాధ్యమేమో కాని బుచ్చిబాబును లేపడం ఎవరికీ సాధ్యం కాదు. అయితే తెల్లవారు జామున మాత్రం ఎవరూ లేపకుండానే లేచి కూర్చుంటాడు.

సర్వాలంకార భూషితయై స్థిరముగ నిలిచి ఉన్న మంచం మీద విశ్రమించకుండా కనీసందరి చేరకుండా మంచానికి ఒకింత దూరంగా మసలుకొంటున్నదందుకే. విందు భోజనం పూర్తయిన బుచ్చిబాబును అప్పుడే నిద్రాదేవి లొంగదీసుకుంటోంది.

కళ్ళు మూతలు పడిపోతున్నాయి. కనెవ్వలు సోలివాలిపోతున్నాయి. కదలక మెదలక నిల్చుని ఉంటే అలా నిల్చునే నిద్రపోతానేమోనన్న భయంతో కిటికీ దగ్గర నుంచి కదలి అటూ ఇటూ పచార్లు చేయసాగాడు బుచ్చిబాబు.

అంతలో, తలుపు అవతల అలికిడి అయింది. మూతలు పడిపోతున్న కళ్ళను చూస్తే ఏదైనా కంటి జబ్బనో లేక డ్రింక్ చేసి వచ్చాననో అనుకునే ప్రమాదం ఉందని భయపడిన బుచ్చిబాబు ఒక్క అంగలో మళ్ళీ కిటికీ దగ్గరకు చేరిపోయాడు.

వెనక నుంచి ఆడంగుల వేళాకోళాలు, నవ్వులు, పెళ్ళికూతుర్ని లోనికి నెట్టి తలుపులు వేసి అవతల గడియపెట్టడం వినవడుతున్నాయి.

మెల్లగా గాజుల శబ్దం అయింది. వెనక్కి తిరగాలంటే బుచ్చిబాబుకు భయంగా ఉంది. వెనక్కి తిరిగితే తన శ్రీమతి కనిపిస్తుంది. దగ్గరకు వెళ్ళాలి. వెళ్ళి ఆమె చేతిలోని పాలగ్లాసందుకొని, నడుము చుట్టూ చేయివేసి మంచం దగ్గరకు తీసుకొని రావాలి.

తీసుకొచ్చి మంచంమీద ఆమెను కూర్చోబెట్టి తను కూర్చోవాలి. కూర్చుంటే... హా..హతవిధీ ... ఇక అంతే...! ఒకటే నిద్ర.

తను కదలివేళ్తే జరగబోయేది కనులముందు సినిమారీలులా కదులుతుంటే వెనక్కి తిరగడానికే భయపడ్డాడు బుచ్చిబాబు. ఈ లోగా చిన్నగా దగ్గిన శబ్దం వినిపించింది. అంటే వచ్చి తీసికెళ్లమన్నట్లుగా సిగ్నలన్న మాట!

తన దగ్గర పడుకునే అలవాటు చేసి ఈనాడు తననింత ప్రమాదకర పరిస్థితులలోకి నెట్టివేసిన బామ్మ మీద పీకలదాకా కోపం వచ్చింది బుచ్చిబాబుకు మొట్టమొదటిసారిగా. తన అలవాటు వల్ల ఈ విధమయిన ఇబ్బంది నెదుర్కోనవలసి వస్తుందని ఆనాడతనికి తెలియదు.

ఈ ప్రమాదాన్ని ఊహించే శోభనం పగలు జరుపకూడదా అని అమాయకంగా అడిగి అందరి ముందు నవ్వులపాలైపోయాడు తను. పెళ్ళి ముహూర్తం విషయంలో తన పక్షం వహించి అర్ధరాత్రి పండ్రెండు గంటల ముహూర్తం నించి తెల్లవారు జామున అయిదు గంటల ముహూర్తానికి మార్పించి తనకెంతో మేలు చేసిన బామ్మ ఈ విషయంలో తన కెటువంటి సాయమూ చేయలేనని చేతులెత్తేసినపుడు "నను బ్రోచేవారెవరురా..." అని ఆలాపించి, "నను రక్షించు భద్రాత్మకు" డెవరూ లేరని చింతించి ఇపుడీ గదిలో బందీ అయిపోయాడు బుచ్చిబాబు.

ఆమె మంచం వద్దకు వచ్చినట్లుగా ఆమె కాలి అందియల సవ్వడి వల్ల తెలుసుకున్నాడు బుచ్చిబాబు. అయినా వెనక్కి తిరిగే ప్రయత్నం చేయలేదు. ఏం చేయటమో, ఎంతసేపు అలా ఉండటమో అంతుపట్ట లేదతనికి. నిద్రను ఆపుకోవటం ఇక తన వల్ల కాదు. ఆమెకు 'సారీ' చెప్పి వెళ్ళి పడుకోవటం మేలనుకున్నాడు. టైంకు నిద్రపోకుండా ఆలస్యమైనకొద్దీ తిక్క తిక్కగా ఉంటుందతనికి.

అసలు అతడి నిద్ర గురించి రకరకాల జోకులు, కథలు ప్రచారంలో ఉన్నాయి. రోజూ రాత్రి మంచం సర్దుకుని భోజనానికి వెళ్తాడని ఇంటాబయట, బంధుమిత్రుల్లో అతడి మీద ఉన్న సుప్రసిద్ధ జోక్. ఒకసారి ఫ్రెండ్స్ బలవంతం మీద ఫస్ట్‌షో సినిమాకు వెళ్ళి ఆనక కుర్చీలో యథావిధిగా నిద్రపోయి వాళ్ళెంతగా ప్రయత్నించినా లేవకపోవడం చేత అతని ఫ్రెండ్స్ హాలు వాళ్ళకి చెప్పి సెకండ్‌షోకి కూడా టికెట్ కొని అతని జేబులో పెట్టి చెక్కేశారు. అతడా రాత్రంతా అలా కుర్చీలోనే నిద్రపోయి తెల్లవారు జామున లేచి వచ్చాడు తెల్లమొహం వేసుకుని. ఇటువంటివే బుచ్చిబాబు లీలలు మరెన్నో. ఈ సంఘటన అతని నిద్ర మహత్మ్యాన్ని

దశదిశలా వ్యాపింపచేయడంతో పాటు అతనికి "నిద్ర బాబు" అన్న నిక్‌నేమ్ కూడా తెచ్చిపెట్టింది.

నిద్రనాపుకోవడం ఇక తన తరం కాదనుకున్నాడు బుచ్చిబాబు. ఆవులింతల జోరు ఎక్కువైంది. ఆవులించి ఆవులించి ఒకవైపు దవడలు పీకుతుంటే, నిల్చుని నిల్చుని మరోవైపు కాళ్ళు పీకుతున్నాయి. చేతికున్న వాచీ చూశాడు.

గంట వది. అంటే తని గదిలోకి వచ్చి రెండు గంటలైంది. తన శ్రీమతి వచ్చి దాదాపు గంట అయిందనుకున్నాడు. మా మూలుగా అయితే ఈపాటికి తాను భూమికి వేయికిలో మీటర్ల దూరంలో ఉండి ఉండేవాడు నిద్రలో!

ఆమెకు సారీ చెప్పి పడుకోవడం వినా గత్యంతరం లేదనుకున్న బుచ్చిబాబు మూసుకుపోతున్న కనెవ్పలను బలవంతాన నిలుపుతూ కిటికీ దగ్గర నుండి వెనక్కి తిరిగి ముందుకు అడుగువేయబోయిన వాడల్లా చటుక్కున ఆగిపోయాడు. ఆశ్చర్యంతో అతని కళ్ళు వెడల్పయ్యాయి. మంచం మీద ఒక వారగా పడుకొని ఉందామె.

తనెంతకు కదలిరాకపోవడంతో చూసి చూసి విసుగుచెంది పడుకుని నిద్రపోయి ఉంటుందనుకున్నాడు బుచ్చిబాబు. వచ్చి మంచానికి మరోపక్కగా పడుకున్నాడు లైటు కూడా తియ్యకుండా. అంతే నిద్ర కమ్మేసిందతనిని. ఇక ఈ లోకంలో ఏమి జరిగినా అతనికి పట్టదు. భూకంపమే వచ్చినా, ప్రపంచయుద్ధమే జరిగినా చివరకు ప్రళయమే వచ్చినా ఇక అంతే!

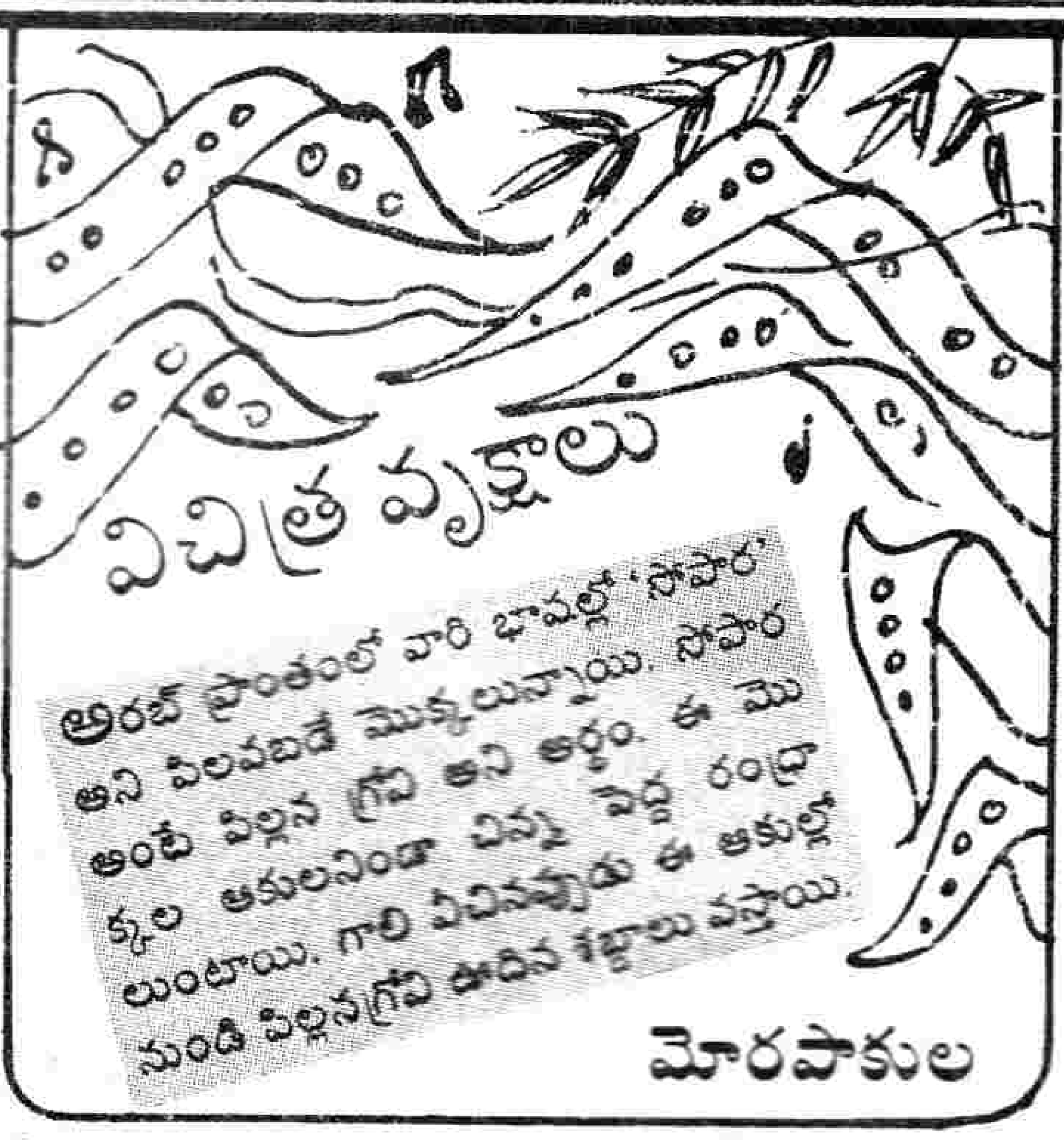

అకస్మాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది. ఒక్క క్షణం తనెక్కడున్నాడో అర్థం కాక తికమకపడ్డాడతడు. తర్వాత ఒక్కటొక్కటిగా అన్నీ గుర్తుకురాసాగాయి. తనకది తొలి రాత్రి అని ... ప్రక్కనే తన అర్ధాంగి ఉన్నదని .. కొంచెం సిగ్గుపడ్డాడు.

టైమ్ చూస్తే నాలుగు గంటలు. తన వంక్చువాలిటీకి అట్టి స్థితిలో కూడా అచ్చెరువొందాడు. నిద్రపోవటంలోనే కాదు నిద్రలేవటంలో కూడా ఒక్క నిముషం తేడా రావటం జరగలేదింతవరకు.

అప్పటికే ఆమె నిద్రలేచినట్లుంది. మంచం దిగి నిల్చుంది ఒక పక్కగా. తననే అనమర్ధుడిగా భావించి ఉంటుందనుకుంటూ లేచి ఆమె వద్దకు వచ్చాడు. తన 'నిద్ర' విషయం చెప్పి సారీ చెప్పాలనుకున్నాడు. ఇంతలో ఆమె ఏదో చెప్పాలని వెనుకాడుతున్నట్లు తోచి ఆమె చుబుకం పట్టి ఎత్తి కళ్ళతోనే ప్రశ్నించాడు ఏమిటన్నట్లుగా!

ఆమె సిగ్గుగా నవ్వింది. చెక్కిళ్ళు ఎరుపెక్కాయి. ఆమె సిగ్గు, చెక్కిలి ఎరుపు చూసి తానామెను తొలిసరిగా స్పర్శించడం వలన కలిగిన సిగ్గు తాలూకు ఎరుపుగా భావించాడతడు.

కన్నులు వాల్చి చెప్పింది మెల్లగా!

"నాకు ఎనిమిది గంటల కల్లా నిద్రపోవటం అలవాటు. నిద్రకు ఆగలేను. చిన్నప్పటి నుంచీ అంతే. మా బామ్మ అలవాటే నాకూ..."

దబ్బున పడ్డ శబ్దమయింది. ఉలిక్కిపడి ఆమె కన్నులెత్తి చూస్తే బుచ్చిబాబు కిందపడి ఉన్నాడు.

బుచ్చిబాబు ఎందుకు పడిపోయాడో తెలియక నిర్ఘాంతపోయి చూస్తుండిపోయిందామె.

కొత్త గడియారాలు చెయ్యటం అతని హాబీ

హెల్మట్ సిన్నే శాస్త్రవేత్త కాదు, పారిశ్రామికవేత్త అంతకంటే కాదు. కొత్త గడియారాలు రూపొందించడం అతని హాబీ. రొడెల్ హామ్ నగర పొలిమేరల్లోని ఫ్రాంక్‌ఫర్ట్‌లో ఉన్న చిన్న ఇంటిలో, కేవలం ఐదుగురి పనివారితో ఆ గడియారాలను సిన్నే తయారు చేస్తున్నాడు. ఆ గడియారాలకు కావలసిన అన్ని విడిభాగాలను ఆయన తయారుచేయడు. కారణం ఆ విడి భాగాల తయారీ చాలా ఖర్చుతో కూడుకున్న పని. ఆయన తయారుచేసే గడియారాలు ఎంతో ప్రసిద్ధి పొంది, ప్రత్యేకతను ఆపాదించుకొన్నప్పటికీ, సిన్నే వాటిని వ్యాపారసరళిలో తయారు చేయట్లేదు.

సిన్నేకి మొదటి నుంచి విమానాల్లో విహరించడమన్నా గడియారాలన్నా చాలా ఇష్టం. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో సిన్నే విజిటింగ్ పైలట్‌గా కూడా పనిచేశాడు. అప్పటి ఆయన అనుభవం, 30 ఏళ్ళుగా పైలట్లకు తగిన గడియారాలు తయారుచేయటానికి ఉపయోగపడుతోంది. పైలట్లకు ఏమేం కావాలో అతనికి బాగా తెలును.

ఇప్పటి వరకు సిన్నే 50,000 రకాల ప్రత్యేక గడియారాలను పైలట్ల కోసం రూపొందించాడు. ఓ చెక్కతో చేసిన కుక్కబొమ్మను తీసుకొని దాని కాళ్ళకు బదులు రెండు గడియారాలు అమర్చాడు సిన్నే. అవి చాలా బాగా ప్రజలను ఆకర్షించాయి. ఆ తర్వాత మామూలు గడియారాన్నీ స్టాప్ వాచ్‌ని కలిపి ఓ కొత్త ప్రయోగంచేసి "క్రోనోగ్రాఫ్"ను తయారుచేశాడు. అవి పైలట్లకు చాలా ఉపకరిస్తున్నాయి.

ఇప్పుడు చైనా వైమానిక దళంలో గూడ సిన్నే వాచీలు విరివిగా ఉపయోగిస్తున్నారు. సంవత్సరానికి రెండు వేల నుండి రెండు వేల అయిదు వందల వరకు సిన్నే గడియారాలు ఉత్పత్తి అవుతున్నాయి.

సిన్నే అంధుల కోసం కూడ ఓ కొత్తరకం గడియారం తయారుచేశాడు. ఆ గడియారానికి ఒక మూత ఉంటుంది. దాని మూత తెరచి ఓ బటన్ నొక్కితే ముల్లులు, అంకెలు పైకి పొడుచుకు వస్తాయి. అంధులు చేతి వ్రేళ్ళతో ఆ అంకెలను తడిమి టైమెంతైందో తెలును కుంటారు. అలాంటి 1500 గడియారాలను ఏటా తయారుచేస్తున్నాడు సిన్నే. గత 30 ఏళ్ళకు పైగా పైలట్లకు, అంధులకు సేవ చేస్తున్న సిన్నే ఆ గడియారాలను మరమ్మతుగూడ చేయగలడు. ప్రతీ వాచీనీ మార్కెట్‌లోకి పంపేముందే సిన్నే తనే స్వయంగా గడియారాన్ని చెక్ చేసి పంపిస్తాడు. ఆ గడియారాల్లోకి కావలసిన దాదాపు 140 విడి భాగాలను 16 ఫ్యాక్టరీల నుండి దిగుమతి చేసుకుంటాడు సిన్నే.

కంప్యూటర్ కారు

ఇది కంప్యూటర్ యుగం. ప్రతీ పరిశ్రమలోనూ కంప్యూటర్ ప్రవేశిస్తోంది. కార్ల తయారీలో కూడా ఎలక్ట్రానిక్ యంత్రాలు అమర్చబడుతున్నాయి. జర్మనీలో బి.ఎం.డబ్ల్యు అనే కంపెనీ బ్రహ్మాండమైన కారును తయారు చేసి ఏడాదికి 2000 వరకూ మార్కెట్‌లోకి వదులుతోంది. ఈ కారు మోడల్ నెంబర్ బి.ఎం.డబ్ల్యు 745ఐ. అది చాలా ఖరీదైన కారు.

ప్రపంచంలో కెల్లా అతివేగంగా పోయే కొద్దిపాటి కార్లలో ఆ సూపర్ కారు ఒకటి. దీని వేగం గంటకు 228 కి.మీ. దానిలో అతి చిన్న కంప్యూటర్లను అమర్చారు. ఆ కంప్యూటర్లే ఆ కారు ఇంజన్ని మొత్తం కంట్రోల్ చేస్తాయి. ఈ కారులో మరో ప్రత్యేకత ఏమంటే హారన్‌కు బదులు అలారం మ్రోగటం!! వరాయివాడు కారుని దొంగిలించాలనుకొని దానిపై చెయ్యి వేస్తే చాలు, పెద్ద శబ్దం చేస్తూ ఆలారం మ్రోగి, ఓనరుని హెచ్చరిస్తుంది.

ఆ కారుకు 4 గేర్లున్నాయి. ఆ గేర్లను కంప్యూటర్లే క్రమబద్ధం చేస్తాయి. గేర్ బాక్స్ మీద చిన్న డయల్ సిస్టమ్ ఉంటుంది. ఇప్పుడీ కారు ప్రజలను అమితంగా ఆకర్షిస్తోంది. ఈ సూపర్ కారును నడిపేటప్పుడు శిరస్త్రాణం తప్పక ధరించాలి.

వేగంగా పోయే కార్ల సంగతి అలా ఉంటే, జర్మనీలోనే లాప్లిన్‌లోని క్లాఅరెంట్ నంద్ర అతిమెల్లగా పోయే కారునొదాన్ని తయారు చేసి మార్కెట్‌లోకి విడుదల చేసింది. దానికి నాలుగు చక్రాలుంటాయి. ఆ మినీ కారు పొడవు 2.13 మీటర్లు, వెడల్పు 1.20 మీటర్లు. మనయిళ్ళలోగానీ, చిన్న చిన్న సందుల్లో, గొందుల్లో తిరుగటం సమస్య కాదు ఆ కారులో. అందువల్ల ఆ కారుకి మాంచి గిరాకీ ఉనది. దీని ఇంజన్ సూపర్ 50 సి.సి. గంటకు దాని వేగం ఎంతో తెలుసా...!! కేవలం 25 కి.మీ. వంద కిలోమీటర్లు ప్రయాణం చేయాలంటే ఆ మినీ కారులో 3 లీటర్లు పెట్రోలు పోస్తే చాలు.

— రవీంద్ర